

LECTIA a VI-a

ÎNTRISTAREA Domnului (Sărbătoarea Floriilor)

VERSETUL-CHEIE

*Saltă de veselie, fiica
Sionului! Strigă de bucurie, fiica
Ierusalimului! Iată că Împăratul
tău vine la tine; El este neprihănit
și biruitor, smerit și călare pe un
măgar, pe un mânz, pe mânzul
unei măgărițe.*

ZAHARIA 9:9

Text: Luca 19:28–48

Ideea centrală: Evenimentele legate de intrarea Domnului Isus în Ierusalim au fost menite să deschidă mintea ucenicilor și a tuturor oamenilor din poporul Domnului cu privire la mesianitatea lui Isus. Deoarece locuitorii Ierusalimului nu L-au cunoscut pe Cel care a venit să aducă pacea cetății sfinte, Domnul Isus S-a întristat profund, anunțând distrugerea ei.

Scopul lecției: Să căutăm să-L cunoaștem pe Cel care a intrat triumfal în Ierusalim și lucrarea pe care El a venit să o facă.

Observații contextuale și exegetice:

Evanghelistul Luca, după ce prezintă lucrarea mesianică a Domnului Isus în Galileea (vezi Luca 4:14–9:50), arată schimbarea de strategie a lucrării Sale, începând cu Luca 9:51: „Când s-a apropiat vremea în care avea să fie luat în cer, Isus și-a îndreptat fața hotărât să meargă la Ierusalim” (vezi această lucrare mesianică a Domnului Isus pe drumul Său spre Ierusalim, în Luca 9:51–19:48). Acest moment este explicat mai bine de Domnul Isus în Evanghelia după Matei 16:21: „De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimizească mult

din partea bătrânilor, din partea preoților celor mai de seamă și din partea cărturarilor; că are să fie omorât și că a treia zi are să învieze”. Înțelegem astfel din cele două pasaje amintite mai sus că Domnul Isus avea foarte clar pentru El ceea ce trebuia să facă și să se întâmple în lucrarea Sa mesianică.

În ambele pasaje se accentuează hotărârea Domnului de a merge la Ierusalim – El trebuia să ajungă acolo, să sufere, să moară și a treia zi să învieze din morți. Cuvintele Sale sunt în perfectă concordanță cu ceea ce El le-a explicat ucenicilor Săi după înviere: „că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi” (Luca 24:44; vezi întregul context al explicației Domnului către ucenicii Lui – Luca 24:44–49).

În acest context, Domnul Isus ajunge la momentul final al drumului Său spre Ierusalim (vezi Luca 19:28). El își pregătește astfel intrarea triumfală în Ierusalim și intră în cetate (Luca 19:28–48). Ceea ce a urmărit Domnul Isus prin acest eveniment a fost ca mintea ucenicilor Săi și a oamenilor implicați în evenimentul intrării Sale în Ierusalim să se deschidă pentru a înțelege cine este El cu adevărat și care urma să fie semnificația lucrării Sale săvârșită în cetate; pentru a înțelege ce spun Scripturile despre El. El a considerat tot ceea ce urma să I se întâmple în Ierusalim ca „proslăvirea Fiului omului” (Ioan 12:23–24; vezi și Isaia 52:13–53:12).

Textul pe care îl avem în atenție pentru studiu poate fi împărțit în trei secțiuni:

1. Intrarea triumfală în cetate menită a deschide mintea în vederea înțelegerii (vs. 28–40)

Intrarea Domnului Isus în cetatea Ierusalimului a produs o mare bucurie tuturor celor veniți la praznicul Paștelor. A fost o intrare triumfală, rezervată numai împăraților. Din pricina renumelui lui Isus și a lucrărilor Sale mesianice pe care le făcuse, Isus a fost întâmpinat ca un împărat mesianic (v. 36), aclamat cu laude adresate lui Dumnezeu pentru minunile pe care Isus le făcuse (v. 37), cu invocarea binecuvântării lui Dumnezeu conform afirmațiilor Scripturii (v. 38; Ps. 118:26) și cu manifestări de

bucurie exuberantă (vs. 39, 40). Toate aceste manifestări erau justificate, având în vedere lucrările minunate făcute de Isus în mijlocul poporului iudeu (vezi v. 40). Erau de fapt o recunoaștere că Dumnezeu lucruse prin Hristos Isus; că Mesia venise la poporul Său (vezi Matei 1:21–23).

Este surprinzător că Luca (ca și ceilalți evangheliști) relatează fapte legate de intrarea Domnului Isus în Ierusalim, care par a fi detalii fără vreo semnificație (trimiterea ucenicilor să aducă un măgăruș legat din satul din fața lor; discuțiile care urmau să fie purtate în sat legate de luarea măgărușului; așternerea hainelor pe drum și apoi aclamațiile oamenilor legate de Isus). Ceea ce este important să observăm din relatarea lui Luca, cât și a celorlalți evangheliști, este faptul că scopul urmărit de Duhul Sfânt nu este atât de mult să ne atragă atenția asupra spectacolului intrării Domnului în Ierusalim, cât să ne atragă atenția asupra împlinirii Scripturilor cu privire la această intrare a Domnului.

Privind, de exemplu, la Zaharia 9:9 (textul care se împlinea prin detaliile legate de intrarea Domnului călare pe măgăruș) și la întregul context al lui Zaharia 9:9 (întregul capitol 9 din Zaharia), înțelegem că Domnul Isus, prin Duhul Sfânt, voia să atragă atenția ucenicilor și oamenilor înspre Persoana și lucrarea mesianică a Lui. Ioan, în evanghelia Sa (vezi Ioan 12:16), spune că ucenicii lui Isus nu au înțeles totul atunci, dar, după învierea Lui, au înțeles întregul tablou al evenimentelor petrecute. Matei ne spune că ceea ce s-a întâmplat a fost să se îplinească ce au spus profeții (Matei 21:4–5). Așadar, scopul Domnului a fost ca ochii celor implicați în evenimentele intrării Sale în Ierusalim să se deschidă și ei să înțeleagă cine este Isus și lucrarea Sa mesianică. Era de cea mai mare importanță ca ochii lor să fie deschiși la lucrarea pe care Dumnezeu o făcea prin Isus (vezi și Isaia 52:13–15).

2. Plânsul Domnului pentru cetate: dovada că locuitorii cetății nu au înțeles evenimentul (vs. 41–44)

Când Domnul Isus s-a apropiat de cetatea Ierusalimului (v. 41) și a văzut-o, a plâns pentru ea. Motivul durerii Domnului a fost tocmai acesta: locuitorii

cetății nu au cunoscut nici în acea zi lucrurile care puteau să le dea pacea! Acum, ele sunt ascunse de ochii lor. (v. 42). Această neînțelegere din partea locuitorilor Ierusalimului, această orbire spirituală în fața persoanei și lucrării mesianice a Domnului Isus, era lucrul cel mai grav pentru ei și care atrăgea judecata năprasnică a lui Dumnezeu asupra cetății (vezi vs. 43–44, distrugerea totală a Ierusalimului).

Neînțelegerea spirituală din partea omului cu privire la persoana și lucrarea Domnului Isus Hristos duce la necredință în El și la condamnarea veșnică din partea lui Dumnezeu peste cei necredincioși (Ioan 3:18–21).

Noi trebuie să înțelegem forța acestor cuvinte ale Domnului Isus: „N-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată” (v. 44). Avem de multe ori impresia că entuziasmul arătat față de lucrările Domnului este de ajuns pentru a-L mulțumi pe Domnul nostru. Oamenii, atunci când Isus a intrat în Ierusalim, au dovedit un mare entuziasm pentru El și lucrarea Lui (vezi vs. 36–40). Mai mult, ei știau chiar și texte ale Scripturii legate de acest eveniment (Strigau „Osana” și „Bindecuvântat este Împăratul care vine” și „bindecuvântată este împărăția care vine”, Psalmul 118). Domnul Însuși a aprobat entuziasmul lor (vezi v. 40). Ce nu a fost totuși suficient?

Privind la tot ceea ce ne spune Scriptura, înțelegem că atunci când mintea este luminată de adevărul lui Dumnezeu, acest lucru te face să-L urmezi pe El până la capăt, chiar și când nu înțelegi toate lucrurile (așa cum au făcut ucenicii apropiați ai lui Isus, vezi Ioan 6:66–71 și Luca 22:28–30); atunci Domnul va binecuvânta credințioșii ta cu viață veșnică, așa cum și cei 11 ucenici au fost binecuvântați (vezi Luca 24). Iudeii, care și-au împietrit inima și nu au înțeles evenimentul intrării Domnului în Ierusalim, sunt vrednici de plâns (vs. 41–44). Chiar dacă unii au fost prinși în entuziasmul momentului și al mulțimilor, entuziasmul lor a fost de scurtă durată.

3. Isus în cetate – evenimentele se precipită în direcția pățimirii Domnului Isus (vs. 45–48)

Am putea spune că Domnul Isus nu a fost deloc „un bun politician”, în felul politicianilor de astăzi care vor să convingă oamenii că merită să fie aleși

în funcții publice. Cu siguranță Isus știa foarte bine „pulsul” societății. El știa bine ostilitatea conducătorilor iudeilor față de persoana și lucrarea Lui (vezi vs. 47, 48). Ne întrebăm adesea ca oameni, de ce Isus nu a făcut nici un efort de a încerca măcar să atragă bunăvoința acestor conducători religioși?

Răspunsul este că Domnul Isus a venit să facă voia lui Dumnezeu (Evrei 10:7–10), nu să-i satisfacă pe oameni în dorințele lor firești. Astfel, Isus, nu numai că a stârnit ostilitatea conducătorilor religioși ai vremii prin curățirea Templului (vezi vs. 45, 46), dar tot ceea ce El a făcut în Templu și în Ierusalim în acele zile a precipitat evenimentele legate de patimile și de condamnarea Lui la moarte; pentru că toate acestea „trebuiau” să se întâmple (vezi Luca 24:44–47).

Sunt două lucruri pe care le desprindem din ceea ce Isus a făcut atunci în Templu (vs. 45–48):

- (a) Domnul Isus avea înaintea Sa drept țintă doar crucea, nu atragerea simpatiei oamenilor, deși mulți îi sorbeau cu nesaț cuvintele (v. 48). Acesta a fost scopul Său principal (vezi Matei 16:21).
- (b) Oamenii care nu au acceptat să-și deschidă inima la cuvintele Scripturii pentru a-L descoperi pe Isus ca Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, au găsit și mai ușor o „piatră de poticnire” în El, prin lucrările pe care El le făcea. Astfel, judecata lui Dumnezeu urma să vină peste cei care au refuzat să creadă în El, în timp ce mântuirea lui Dumnezeu urma să vină peste cei ce vor crede în El (Ioan 3:14–18).

Lucrarea mesianică a lui Hristos a avut și are în centrul ei crucea și aceasta duce la mântuirea celor aleși de Domnul și la judecata celor care resping harul lui Dumnezeu (vezi 1 Corinteni 1:21–24).

Aplicații:

A înțelege lucrarea lui Hristos este lucrul esențial în vederea primirii prin credință a mântuirii pe care El a săvârșit-o prin moartea Sa pe cruce. Domnul Isus a vorbit despre jertfa Sa pe cruce și despre tot ceea ce s-a întâmplat atunci când El a declarat: „A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul

omului” (Ioan 12:23). Când Domnul Isus a intrat în Ierusalim în aclamațiile mulțimii sosise ceasul ca oamenii să vadă, prin Duhul Sfânt, lucrurile care duceau la mântuirea lor, pentru ca ei să creadă în Hristos și să fie mântuiți (Ioan 3:14–16; Isaia 52:13–53:12). Era deci absolut necesar pentru cei care au fost martorii intrării triumfale a Domnului în Ierusalim să vadă și să înțeleagă tot ceea ce se petrecea, pentru ca ei să creadă în vederea mântuirii. Așadar:

- Caută să fii atent la ceea ce relatează Evangheliile despre lucrarea mesianică a Domnului Isus! Deschide-ți mintea pentru a înțelege prin Duhul Sfânt tot ceea ce este legat de Isus Hristos! (vezi Ioan 20:31)
- Nu te rezuma doar la o stârnire a emoțiilor, atunci când este vorba despre lucrurile minunate pe care Hristos le-a făcut (Luca 19:37, 38). Meditează cu luare aminte pentru a înțelege în profunzime lucrările Sale (ca și Maria, mama Domnului Isus, Luca 2:19; 8:15–18).
- Nu lăsa ca o neprihănire de suprafață, superficială (ca cea a fariseilor și cărturarilor, Matei 5:17–20) să-ți întunece ochii minții pentru a nu vedea neprihănirea desăvârșită a lui Hristos (arătată prin crucea Lui), de care ai nevoie în apropierea de Dumnezeu (vezi Filipeni 3:4–9). Altminteri vei ajunge să te poticnești de ceea ce nu înțelegi la Domnul Isus, la fel ca fariseii (vezi Luca 19:39, 40).
- Nu lăsa ca preocupările și îngrijorările tale pământești sau plăcerile păcatului din această lume să-ți întunece privirea spirituală și astfel să ajungi să nu-L recunoști pe Hristos, atunci când Duhul Sfânt vrea să te cerceteze pentru a-L înțelege pe Hristos (vezi Luca 19:41–42; 21:34–36; 2 Corinteni 4:3–4; Evrei 3:7–12).
- Nu lăsa ca sistemul de gândire firesc și pământesc să te facă să-L respingi pe Mântuitorul, din cauză că El lucrează așa cum tu, ca om, nu poți înțelege (vezi Luca 19:45–48). Lasă-te transformat în gândirea ta de Duhul Sfânt, care ne luminează prin cuvântul Scripturii, dacă vrei să te bucuri de înțelegerea lucrurilor minunate ale lui Dumnezeu în Hristos (Romani 12:2; Ioan 16:7–15; 2 Timotei 3:14–17; Faptele ap. 2:7–40).

Sugestii practice:

- Fii atent la detaliile menționate în textul de studiu biblic. De ce sunt menționate doar acestea și de ce nu sunt menționate și altele pe care ai fi dorit să le cunoști?
- Analizează-ți reacțiile personale la ceea ce îți place, când este vorba despre lucrările Domnului Isus. Cât din aceste reacții este doar stimulare sentimentală și cât se bazează pe înțelegerea profundă a acestora? Desigur ambele aspecte ale ființei tale trebuie să fie prezente (sentimentele și înțelegerea minții), dar sentimentele trebuie neapărat să fie stârnite de o înțelegere reală și profundă a lucrărilor Domnului.
- Când stai în fața Domnului în părtășie cu El, nu lăsa preocupările tale pământești să-ți domine mintea. Dezvoltă-ți un timp special de părtășie cu Domnul, așa cum Maria din Betania îl avea, atunci când Domnul Isus vizita familia lor (vezi Luca 10:38–42). Marta se străduia să slujească, însă doar Maria a fost lăudată pentru prioritatea acordată timpului petrecut cu Domnul. Când se neglijează acest aspect al apropierii noastre de Domnul se poate ajunge la insensibilitatea spirituală a locuitorilor Ierusalimului.
- Dezvoltă-ți un timp de părtășie de calitate și perseverent cu Domnul (studiind și meditând în cuvântul Scripturii și în rugăciune). Caută să înțelegi cuvântul și să aplici ceea ce înțelegi din cuvântul lui Dumnezeu în viața ta.

Întrebări pentru discuție:

- Când a fost momentul în care Domnul Isus a pornit hotărât pe drumul spre Ierusalim? (vezi Luca 9:51; 19:28)
- Ce anume L-a făcut pe Isus să intre în Ierusalim? (vezi Luca 19:10; Ioan 12:23–24)

- Ce profeție s-a împlinit prin intrarea triumfală a Domnului în Ierusalim? (Zaharia 9:9 – vezi întregul context din Zaharia 9)
- Ce importanță avea măgărușul în acest eveniment al intrării Domnului în Ierusalim? (Zaharia 9:9; 1 Împărați 1:32–40)
- Cine era, de fapt, Cel care intra triumfal în Ierusalim și pentru ce anume a intrat El în cetate? (Psalmul 118:24–29; Zaharia 9:9; Luca 19:37–38)
- De fapt, de ce a intrat Domnul Isus în Ierusalim? Ce urma să se întâmple aici? (Ioan 3:14–16; 12:23–24; Isaia 52:13–53:12)
- Cât de grav a fost că locuitorii din Ierusalim au fost insensibili la intrarea Domnului în cetate? (Luca 19:41–44)
- Ce lucruri a făcut Domnul Isus îndată ce a intrat în Ierusalim? De ce a făcut aceste lucruri? (Luca 19:45–48; Maleahi 3:1)
- Ce îți comunică ție personal cuvintele Domnului Isus adresate cetății Ierusalim din Luca 19:42–44? Ce aplicație desprinzi pentru viața ta din aceste cuvinte?

.....
autor: Marian Ghiță, *pastor, Biserica Creștină Baptistă „Sfânta Treime”*
Constanța; e-mail: famghita@gmail.com
